

Holky

Jan Nedvěd

Hmi **Hmi/A**
1. Malý čísla černejch šněrovacích bot,

Hmi/G
co se těžko sehnat daj',

Hmi **Hmi/A**
dřevěný korálky a na širokým pásku

Hmi/G
v kůži nůž a čaj.

A
R: Trochu bezbranně, ale s odhodlanou touhou

D **G** **D**
hledat na slunci si místa svý,

Hmi **Hmi/A**
prostě něco dělat, být, žít,

Hmi/G
a že jsou holky, co má bejt?

2. Ne, nestrídaj' se po nocích,
to jen čísi špína vylévá se z hloupých hlav,
kluci sbalej' se a jedou,
a holkám připomíná kdekdo slušnost, cit a mrav.

R:

3. Velký košile, to po tátovi, když vojančil,
stejný bágly, co ti vodřou prst,
pár dívčích starostí, znáte to, není o co stát,
prstýnek a pláče hrst.

R: 2x